

B”H

Laws of Building on Shabbos **The legal & the mystical**

Part Three

Can I Put Up a Partition? Can I Open an Awning?

By Rabbi Levy Wineberg

Sources:

רש"י שבת קכה, ב:

שאין עושין אהל עראי - לפרוס מחצלת על ד' מחיצות או על ד' קונדסים להיות צל לאהל מן החמה ודוקא גג אבל מחיצה לאו אהל הוא ושרי לפורסה לצניעות כדאמר ר' עירובין (ד' צד.) בעובדא דשמואל. ופקק החלון דמתני' משום דבנין קבוע הוא ומיחזי כמוסיף על הבנין.

תוספות: הכל מודים שאין עושין אהל עראי בתחלה. פי' בקונ' דלא אסיר אהל אלא למעלה בגג אבל בדפנות לא כדמוכה בעובדא דשמואל בכל גגות (עירובין דף צד.). דאיתמר חצר כותל שנפרצה רב אמר אין מטלטלין אלא בד' אמות ושמואל אמר זה מטלטל עד עיקר המחיצה וזה מטלטל עד עיקר המחיצה והא דרב לאו בפירוש איתמר אלא מכללא דשמואל הוה יתיב בהווא חצר נפל גודא דביני ביני אמר להו שמואל שקולו גלימא נגודי ליה אהדרינהו רב לאפיה כו' ושמואל למה ליה למיעבד הכי האמר זה מטלטל עד עיקר המחיצה כו' שמואל לצניעותא בעלמא הוא דעבד אלמא משמע דאהל דדפנות שרי למיעבד הכי ורב שהיה מקפיד לאו משום עשיית אהל דשרי כדפרישית אלא הוה קפיד אמאי דהו מטלטלין גלימא ד' אמות בחצר.

וקשה דע"כ שייך איסור אהל אפילו בדפנות כדאיתא בעירובין בפרק מי שהוציא אוהו (דף מד. ושם) גבי עשיית דופן סוכה דפריך התם והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן הכל מודים שאין עושין אהל עראי בתחילה ומשני הא בדופן שלישית והא בדופן רביעית אלא נראה לר"ת דשפיר שייך בדפנות אהל היכא דמחיצה מועלת להיתר ולהכי בדופן שלישית דהויא מחיצה ומכשר ליה לסוכה חשיב עשיית אהל בתחלה אבל דופן רביעית אינה אלא תוספת בעלמא הואיל וכבר הסוכה היתה כשרה ועיקר פלוגתין דר"א ורבנן איתא באהל כבעשיית דופן דפקק החלון משמע בחלון שבכותל דאי בגג מיירי הוה ליה למימר ארובה כמו ששנינו משילין פירות דרך ארובה (ביצה דף לה:) ומיהו באהל שבגג נמי פליגי כדמוכח לקמן בפרק תולין (דף קלז:) דמייתי הך גבי תליית משמרת שהיא כעין גג וכן משמע בפרק בתרא דעירובין (דף קב.) דאמר הנהו דיכרי דהווי בי רב הונא ביממא בעו טולא ובליליא בעו אוירא אתא לקמיה דרב אמר ליה כרוך בודיא ושייר בה טפח דלמחר הוא מוסיף על אהל עראי ומותר ומשמע דהיינו נמי תוספת אהל עראי דפליגי רבי אליעזר ורבנן ועובדא דשמואל דכל גגות (עירובין צד.) דפריך ושמואל למה ליה למיעבד הכי וקאמר זה מטלטל כו' לאו משום דאי הוה אמר אין מטלטלין בו אלא בד' אמות דאז הוה ניחא ליה אלא אז נמי היה קשה היכי עביד הכי כיון דמחיצה מתרת לטלטל בחצר הוה כעשיית אהל עראי בתחלה ואסור כדפרישית לעיל ומהאי טעמא היה מקפיד רב דס"ל שאין מטלטלין אלא בד' אלא משום דהש"ס ידע דסבר שמואל דזה מטלטל עד עיקר המחיצה ניחא למיפרך למה הוצרך לעשות מחיצה:

פסחים כו, א:

דתניא אמרו עליו על רבן יוחנן בן זכאי שהיה יושב בצילו של היכל ודורש כל היום כולו והא הכא דלא אפשר ומיכוין ושרי? ורבא אמר שאני היכל דלתוכו עשוי.

רש"י: דלא אפשר - מלדרוש לרבים הלכות החג. וקא מיכוין - ליהנות מצל הקודש. דלתוכו עשוי - ואין הנאת צילו נאסרה דאין זה דרך הנאתו.

שו"ע אדמו"ר הזקן סימן שטו דברים האסורים משום אהל בשבת ובו כ' סעיפים:

א אסור לעשות אהל^א דהיינו גג^ב המאהיל עליו להגן מאיזה דבר כגון מן החמה^ג או מן הגשמים^ד או מאיזה דבר אחר^ה אפילו הוא עראי^ו שאינו עשוי להתקיים^ז ואפילו אין מחיצות תחתיו כגון שפורס מחצלת על גבי ד' קונדיסין^ח אעפ"כ כיון שעשוי כדי להאהיל

ולהגן הרי זה אהל גמור^ט ואסרוהו חכמים אע"פ שהוא עראי גזרה משום אהל קבע^ז שהוא תולדת בונה^א:

ב ולא אסרו אלא לעשותו בתחלה בשבת אבל אם היה אהל עראי עשוי מבעוד יום מותר להוסיף עליו בשבת^ב כגון אם היתה המחצלת פרוסה מבעוד יום כדי טפח^ג שזהו שיעור להיות נקרא אהל^ד מותר לפורסה כולה למחר ולהוסיף עוד מחצלאות^{טו} שהכל אינו אלא תוספת לאהל טפח העשוי מאתמול^{טז} ואפילו לפרוס על מחיצות מותר בענין זה^{יז} וטפח שאמרו הוא חוץ מן הכריכה^{יח} דהיינו שהמחצלת כולה אף שהיא כרוכה ונתונה שם מבעוד יום ויש בעובי עיגול כריכתה כדי טפח ויותר אף על פי כן צריך שיהיה יוצא ממנה כדי טפח פרוס לאהל מפני שסביב העיגול אינו נראה כאהל כלל^{יט}:

ג וכל זה באהל שהוא גג אבל מותר לעשות מחיצות עראי לכתחלה בשבת^ב ואפילו עושה אותה כדי להגן מן החמה או מן הצינה^{כא} אינה כאהל בשביל כך^{כב} וכן אם עושה אותה בשביל הנרות שלא יכבה אותן הרוח^{כג} ואין צריך לומר שמותר לעשות מחיצות לצניעות בעלמא^{כד} שלא יהא יושב במקום מגולה או כגון מחיצה שעושין בשעת הדרשה להפסיק בין אנשים לנשים^{כה} וכל כיוצא בזה.

ולעולם אין מחיצת עראי אסורה אלא אם כן עושה כדי להתיר סוכה^{כו} כמו שיתבאר בסי' תר"ל^{כז} או להתיר טלטול^{כח} על דרך שיתבאר בסי' שס"ב^{כט} או להתיר שאר איסור^ל כגון שעושה מחיצה גבוה י' טפחים בפני הספרים בפריסת סדין או מחצלת כדי שיהא מותר לשמש מטתו באותו חדר או כדי לעשות שם צרכיו^{לא} אסור לעשותה בתחלה בשבת לפי שבכל מקום שהמחיצה מתרת היא חולקת שם רשות בפני עצמה כגון כשמרתת איסור טלטול היא עושה אותו מקום רשות היחיד וחולקת אותו מרשות הרבים או כרמלית שאצלו וכן בחדר שבו הספרים היא חולקת אותו לשתי רשויות הספרים הם ברשות בפני עצמה והוא משמש ועושה צרכיו ברשות בפני עצמה^{לב} וכיון שהוא עושה אותה כדי שתחלוק רשות בפני עצמה הרי זה כעושה אהל^{לג}.

אבל אם אינו צריך לו שתחלק רשות בפני עצמה מותר לעשותה בתחלה בשבת אף אם היא מתרת איסור^{לד} כגון שתולה מחיצה בפני אור הנר כדי שיהיה מותר לשמש מטתו^{לה} שאינו צריך כאן לחלוק רשויות אלא כיון שהמחיצה היא גבוה מהנר בענין שאינו רואה את הנר במקום שמשמש^{לו} וגם היא עבה קצת בענין שאין האור נראה יפה דרך המחיצה^{לז} מותר לשמש אף אם אינה גבוה י' טפחים שאינה חולקת רשות כלל וגם אם אינה קשורה בטוב בענין שלא יוכל הרוח להניד אותה כמו שצריך לקשור כן במחיצות

העשויות לחילוק רשויות כגון בפני הספרים^{לח} כמו שנתבאר בסי' ר"מ^{לט} וכיון שאינו צריך לו שתחלק רשות בפני עצמה מותר לעשותה אף בענין שחולקת רשות דהיינו שהיא גבוהה י' טפחים וקשורה היטב^מ:

ד וכן בספרים אם תולה המחיצה נגד כל הספרים שאין מגולין כלל שאינו צריך כאן לחילוק רשויות אם יש מכסה אחד על הספרים לבד ממחיצה זו שאף אם אין מחיצה זו גבוהה י' טפחים וגם אינה קשורה בטוב שאינה חולקת רשות כלל מכל מקום אינה גרועה מכיסוי בעלמא^{מא} ומותר לעשות צרכיו שם או אפילו לשמש אם יש מכסה אחד על הספרים לבד ממחיצה זו שהרי יש כאן שני כיסויים והרי זה ככלי בתוך כלי^{מב} לפיכך מותר לתלותה בשבת אפילו בענין שחולקת רשות כיון שאינו צריך לו שתחלק רשויות^{מג} ואין צריך לומר שמותר לכסות הספרים בבגדים שני כיסויים שהרי אין כאן מחיצה כלל^{מד}:

ה ואפילו הספרים מגולים למעלה מהמחיצה שאין מחיצה זו חשובה כיסוי או שאין עוד כיסוי על הספרים ורוצה לשמש וצריך שתהא המחיצה גבוהה י' טפחים וקשורה כהלכתה כדי שתחלק רשות בפני עצמה וכן בכל מקום שרוצה לעשות מחיצה לחלק רשות אין איסור אלא לעשותה בתחלה בשבת אבל אם היתה עשויה מבעוד יום כשיעור טפח מותר להוסיף עליה בשבת^{מה} שתוספת אהל עראי מותרת^{מו} בין שטפח זה הוא מלמעלה למטה כגון מחצלת הכרוכה על המוט מבעוד יום וכדי טפח ממנה משולשל למטה מבעוד יום מותר לשלשל כולה למטה בשבת^{מז} ולקשרה כהלכתה ובין שטפח זה הוא מן הצד כגון אם היתה מחיצה בולטת מן הצד לפני הספרים רוחב טפח מותר לתלות סדין בפניהם בשבת שהסדין הוא תוספת אהל עראי^{מח} ואף שהמחיצה הבולטת שם היא קבועה אין בכך כלום כמו שנתבאר בסי' שי"ג^{מט} שאין איסור אלא כשהתוספת היא קבועה:

ו וכל זה במחיצת עראי אבל מחיצה קבועה אסורה בכל ענין אפילו אינה נעשית אלא לצניעות בעלמא^י ואפילו להוסיף עליה תוספת קבועה אסור בכל ענין^{נא} ומכל מקום מותר לתלות בשבת סדינים המצויירים לנוי אע"פ שקבועין שם כיון שאינן עשויין שם למחיצה^{נב}:

ז והוילין^{נג} שתולין לפני הפתח^{נד} במקום דלת^{נה} אע"פ שהוא תלוי שם בקביעות^{נו} מותר לתלותו בשבת^{ני} שכיון שהוא נע ונד ברוח מצוייה וגם אינו מעכב להולכים ועוברים ושבים דרך שם אינו נקרא מחיצה קבועה אלא מחיצת עראי^{נח} ואין בה איסור כשאינה עשויה להתיר^{נט} וכן הפרוכת שלפני ארון הקדש מותר לתלותו שם בשבת^ו מטעם

זה ^{אס} אפילו אם אין דלת לארון והפרוכת הוא מחיצה רביעית לארון ^{כס} מפני שמחיצת עראי הוא ואינו עשוי אלא לצניעות ^{לס}.

ובלבד שיזהר כשתולה הוילון וכיוצא בו ^{טז} שלא יכפל לרחבו טפח ^{טז} בשעה שתולה אותו ^{טז} שנמצא עושה אהל בגג טפח ^{טז} לפיכך אם הוא ווילון גדול תולין אותו שנים ^{טז} שיכולים לתלותו כולו כאחד שלא יתקפל ^{טז} אבל אחד אסור ^ע.

וכילה שיש לה גג ^{אע} תפור ותלוי סביבה כעין שפה ^{עב} אסור לתלותה כלל בשבת אפילו בעשרה שאי אפשר שלא תגבה השפה מעט ותיעשה אהל עראי...

ט כל גג עראי שאינו מתכוין בו לעשיית אהל שיאהיל על מה שתחתיו אלא כדי להשתמש בו איזה תשמיש בגופו כגון שמשים דף השולחן על רגליו אע"פ שעושה בזה גג עראי אין בכך כלום כיון שאינו מתכוין לעשיית אהל ^{פז} ומ"מ אם מעמיד גם מחיצות עראי תחת גג זה ^{פז} הרי זה דומה לאהל ^{פז} ואסור לעשותו כדרכו מלמטה למעלה אלא מלמעלה למטה ^{פח} דרך שינוי ^{פט} כגון מטה ^צ שהרגלים שלה הם דפים מחוברים כדופני התיבה ^{צא} ופורסים עליהם עור ^{צב} או שמניחים עליהם קרשים מלמעלה ^{צג} לישן עליהם לא יעמיד את הרגלים בתחלה ויניח העור או הקרשים עליהם ^{צד} כדרכו בחול ^{צה} שהרי זה דומה לעשיית אוהל ^{צו} אלא יאחז העור או הקרשים תחלה באויר ואח"כ ישים הרגלים תחתיהם שאין זה דומה לעשיית אוהל ^{צו} שאין דרך לבנות מלמעלה למטה ^{צז}:

י ואם מטה זו אין עליה עור או קרשים אלא היא מסורגת בחבלים מלמעלה אם יש בין חבל לחבל ג' טפחים שאין כאן לבוד אסור לפרוס עליה סדין בתחלה בשבת או להניח עליה כר או כסת מפני שזה דומה לעשיית אהל וכן אסור לסלק בגד התחתון שעליה מפני שהוא כסותר אהל ואם היה עליה כר או כסת או בגד אחר פרוס מערב שבת כשיעור טפח מותר לפרוס בשבת על כל המטה שאינו אלא מוסיף על אהל עראי ^{צט}:

יא וכל זה במטה זו שיש לה מחיצות דהיינו הרגלים שלה שהן כדפני התיבה ואפילו אין לה ד' מחיצות אלא שתיים זו כנגד זו ^ק אבל מטות שלנו שאין על רגליהן תורת מחיצות מותר להעמידה תחלה ואח"כ להניח בה הקרשים ^{קא} או אם היא מסורגת בחבלים מותר לפרוס עליה סדין בתחלה בשבת אף אם יש בין חבל לחבל ג' טפחים ואין בזה משום עשיית אהל מפני שאהל עראי כזה שאינו מתכוין בו לעשיית אהל לא אסרוהו חכמים אלא אם כן יש לו תחתיו מחיצות ^{קב} המגיעות לארץ ^{קב} שאז הוא דומה לאהל ^{קב} ואם הן מגיעות בפחות מג' טפחים סמוך לארץ יתבאר בס"ת ^{קב} תק"ב ^{קב}:

יב כשמסדרין חביות זו על זו אחת על גבי שתים אוהזו בידו העליונה ויסדר התחתונות תחתיה אבל לא יסדר התחתונות תחלה ויניח העליונה עליהן^{קיז} מפני שהחלל שנעשה ביניהן דומה לאהל^{קיז} שיש לו ב' מחיצות וגג לפיכך צריך לעשותו בדרך שינוי מלמעלה למטה.

אבל מותר להניח ספר אחד מכאן ואחד מכאן ואחד על גביהן^{קיא} אף שנעשה ביניהן חלל טפח^{קיט} שהואיל ואין צריך כלל לאויר שביניהם^{קיז} אינו דומה לאהל שמשתמשים בחללו משא"כ בחבית צריך הוא לאויר שביניהן שלא יתעפשו החביות^{קיא} שבשכיל כך הוא מסדרם כן וכן במטה אף אם אין לה אלא ב' מחיצות זו כנגד זו^{קיב} יש לו צורך באויר שתחתיה שמשמש שם בנתינת סנדלים וכיוצא בהם^{קיג} ואין צריך לומר אם יש לה ד' מחיצות כדפני התיבה שיכול להצניע שם חפציו כמו בתיבה^{קיד}:

יג כל גג עראי שאינו מתכוין בו לעשיית אהל לא אסרו לפורסו על המחיצות שמעמיד תחתיו בשבת אלא כשלא היה הגג קבוע במחיצות מבעוד יום אבל אם היה כבר קבוע בהן מבעוד יום אלא שהיו נכפלים ומונחים מותר לפושטן ולהעמידן בשבת^{קיטו} כגון כסא^{קיטו} העשוי פרקים וכשרוצים לישב עליו פותחין אותו והעור נפתח^{קיז} ונמתח^{קיז} וכשמסירין אותו סוגרין אותו והעור נכפל מותר לפותחו לכתחלה בשבת^{קיט} אף אם יש לו מחיצות תחתיו מפני שאינו דומה לעשיית אהל כיון שאינו עושה כלום^{קכ} שהרי עשויים ועומדים הם כבר^{קכא} הגג עם המחיצות מבעוד יום אלא שמותחן בשבת לישב עליהם ומטעם זה מותר להעמיד החופה ולסלקה וכן הדף הקבוע בכותל שמניחין עליו ספרים^{קכב} אף אם יש להן מחיצות...

טו אהל משופע אם יש בראשו גג רחב טפח^{קלב} ביושר^{קלג} או אפילו אין בראשו טפח אלא יש בפחות מג' טפחים סמוך לראשו רחב טפח שכל פחות מג' טפחים הוא כלבוד^{קלד} והרי זה כאילו יש בראשו גג רחב טפח^{קלה} הרי זה אוהל קבוע^{קלו} אם הוא עשוי להתקיים^{קלו} והנוטה אותו בשבת חייב משום בונה^{קלח} והמפרקו חייב משום סותר^{קלט} כמו סותר בנין גמור^{קמ} אבל אם אין בראשו גג טפח ולא בפחות מג' טפחים סמוך לראשו רחב טפח הרי זה אוהל עראי והעושה אותו בתחלה בשבת פטור^{קמא} אבל אסור מדברי סופרים^{קמב} בין לנטותו בין לפרקו אפילו אינו עשוי לקיום כלל^{קמג}:

טז כיצד טלית כפולה^{קמז} שכופלין אותה על המוט^{קמז} דהיינו שחציה תלויה על המוט מכאן וחציה מכאן וב' קצוותיה מגיעין לארץ ונכנס וישן שם בצל בין ב' קצוותיה^{קמו} אסור לתלותה בתחלה בשבת^{קמו} אע"פ שאין לה גג טפח ולא בפחות מג' סמוך לראשה רחב טפח^{קמז} ואם היתה כרוכה על המוט מבעוד יום^{קמט} ויש בקצוותיה חוטין תלויין^{קנ} שמושכין

אותה בהם על המוט לפורסה לכאן ולכאן ^{קנא} מותר למשכה בהם בשבת ^{קנב} מפני שחוטין אלו כיון שהם תלויים בה מבעוד יום כדי למשכה בהם לפורסה הרי הם מועילים כמו אם היתה פרוסה רחב טפח מבעוד יום ^{קנג} שאז אינו עושה בשבת אלא תוספת אהל עראי.

ומותר ג"כ לפורקה מעל המוט ^{קנד} שכל אהל שמותר לנטותו ואין בו משום בנין אין בו ג"כ משום סתירה ומותר לפרקו ^{קנה} חוץ מכשמוסיף על אהל טפח העשוי מבעוד יום שאינו מותר אלא לסתור את התוספת אבל לא את האהל העשוי מאתמול ואעפ"כ מותר כאן לפרק הטלית מעל המוט מפני שכאן לא היה אהל טפח ממש מבעוד יום אלא שהחוטין מועילין כמו רוחב טפח:

יז במה דברים אמורים כשאין לה גג טפח ולא בפחות משלשה סמוך לראשה רוחב טפח אבל אם יש לה גג טפח או בפחות משלשה סמוך לראשה רוחב טפח שזהו אהל קבוע אין החוטין מועילין כלום ^{קנו} שאפילו להוסיף על אהל קבע אסור ^{קנז} ואף אם טלית זו אין עשויה להתקיים כאן שדעתו לפורקה אעפ"כ כיון שהיא נטויה כדרך נטיית אהל קבוע לא הקילו בה חכמים כלום שמא ימלך עליה שתהא קבועה כך כמו שהיא נטויה ונמצא שהוסיף אהל קבוע ולא הקילו להוסיף על אהל עראי אלא כשהוא בענין שאין דרך כלל לקבעו כך כמו שהוא נטוי כגון פרישת מחצלת על גבי קונדיסין או על הספינה כמ"ש למעלה ^{קנח} שאין דרך כלל לקבוע המחצלת שם כך כמו שהיא פרוסה בשבת וכן כל כיוצא בזה:

יח כילת חתנים ^{קנט} שאין בגגה טפח ולא בפחות מג' סמוך לגגה טפח ^{קס} הואיל והיא מתוקנת לכך ^{קסא} מותר לנטותה ומותר לפרקה בשבת והוא שלא תהא משולשלת למטה מן המטה טפח ^{קסב} מפני שהכילה עשויה להגן מן החמה ^{קסג} או מדבר אחר ^{קסד} ויש שם אהל עליה ^{קסה} אלא שאין לה גג וכיון שהיא משולשלת למטה מן המטה טפח הרי המטה נעשית גג לקיר טפח שסביב המטה ^{קסז} ואע"פ שהמטה אינה עשויה להגן ואין שם אהל עליה מכל מקום כיון שיש שם אהל על קיר טפח זה שהוא מכלל הכילה העשויה להגן הרי יש כאן אהל עם גג ^{קסח}.

אבל מטה שאין עליה כילה אע"פ שהסדין הפרוס עליה יורד ממנה טפח למטה מן המטה מכל צדדיה אין בכך כלום שאף שהמטה נעשית גג לקיר טפח זה הרי אין כאן שם אהל כלל ^{קסט} לא על טפח זה ולא על המטה ומטעם זה מותר לפרוס מפה על השלחן בתחלה בשבת אף אם היא יורדת למטה מן השלחן טפח מכל צדדיו ^{קסט}:

יט בגד ששוטחין ^{קע} על פי החבית ^{קעא} לכסותה לא ישטחנו על פני כולה משום אהל ^{קעב} אלא יניח מקצת פיה מגולה ^{קעג} והוא שהחבית אינה מלאה לגמרי אלא היא חסירה טפח שאז כששוטח הבגד על פני כולה הרי זה כעושה אהל על חלל טפח אבל אם אינה חסרה טפח אין בה משום אהל ^{קעד} שכל אהל שאין לו חלל טפח אינו קרוי אהל כלל ^{קעה}.

אבל כשיש שם חלל טפח אע"פ שמחיצות של חלל זה דהיינו דופני החבית היו כבר עשויות מבעוד יום וא"כ אין לאסור בהן משום אהל שהרי מותר להניח קדרה על פי הכירה בשבת כמו שנתבאר בסי' רנ"ג ^{קעו} ואין בה משום אהל על חלל הכירה הואיל ודופני הכירה עשויות ועומדות כבר מבעוד יום ^{קעז} ולא אסרו גג עראי שאינו מתכוין בו לעשיית אהל אלא כשמעמיד מחיצות תחתיו בשבת ^{קעח} כמו שנתבאר למעלה ^{קעט} והכיסוי שעל פי החבית ג"כ אינו מתכוין בו לאהל אלא לכיסוי בעלמא אעפ"כ אינו דומה לקדירה על גבי כירה מפני שפי החבית שבימיהם היה רחב הרבה יותר מפי הכירה וכשמכסה כל פיה הרי זה דומה לעשיית אהל אף שהמחיצות עשויות מבעוד יום ^{קפ}.

והוא הדין שאסור ליטול הכיסוי המכסה כל פיה אם היא חסרה טפח משום שדומה לסותר אהל ^{קפא} ואינו דומה למגופה שמותר ליטלה ולהחזירה כמו שנתבאר בסי' שי"ד ^{קפב} לפי שהמגופה מתוקנת לכך ותיקונה מוכיח עליה שהיא עומדת לכך לכן אינה נראית כאהל משא"כ כשמכסה בבגד אף שהבגד מיוחד לכך מכל מקום אין בו תיקון המוכיח עליו שהוא עומד לכך וכן הדין בכיסוי שאר כלים הרחבים ביותר כרוחב פי החביות שבימיהם:

כ ויש אומרים ^{קפג} שלא אסרו כן בחבית וכיוצא בה אלא בגיגית וכיוצא בה שהיא רחבה יותר מדאי ויש להחמיר כסברא הראשונה והמקילין כסברא האחרונה אין למחות בידם ^{קפד} מפני שיש אומרים ^{קפה} שאין בכיסוי כלים משום אהל כלל אף בכלים הרחבים יותר מדאי:

להמראי מקומות, תלך לאתר זה:

<http://www.chabadlibrary.org/books/>